

3. Rebbane ja sok.

Rebbane fundis suurt jáanno, läks kaewowet heinama õres katsuma. Laggund kaewo rakked liksid paigast. Rebbane lõupst külma wette. — Oih, mehhel pahha meel, hak-kab sealt alt hüüdma: „Head lomad, tulge liggi!”

Wanna farwekandja kulis kärrinat, watas alla kaewo sisse, küssis: „Mis teie fratete?”

Kärmal kelm ütles: „Oih, täddipoeg, kui sinna teksid, mis hea maggas wessi se on, nisuggust heat wet posle ülle mailma leida. Tuule, katsu ommeti sutaitki!”

Sok kropst sisse. — Rapputas habbet, wandus: „Mis paggana temp se on, seie wöib jo árrauppuda.”

Rebbane ütles: „Moh, wennake, lähme siis wålja, kui sa ei tahha katsuda. Nia ennast sirgeks ülles eßimeeste jalgega, kül minna öppetan. Mul on keik ammetid selged.”

Sok aias eßimeesse jalad üllag: Rebbane lõipst sokka selga, teine rops, temma farweede peale, kolmat puhto kaewust wålja!

Sok küssis: „No, kuida nüud minna wålja saan?” —

Rebbane irwitas: „Sinna Narr, selle peale olleksid sa piddanud enne mótlema, kui sa sisse kargasid!”

Ärra usso kelmi jutto,
koeral kelmil käowal keel:
rummal tõ saab tehhtud rutto,
elloaeg sest pahha meel!